

Predmet: *Bratunac-Suha*

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 8/18

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142, st. 1 KZ SRJ

Okrivljeni: Jovan Novaković

Glavni pretres: 27.09.2021.

Ispitivanje svedoka Rodoljuba Đukanovića

Svedok optužbe Rodoljub Đukanović ostao je u svemu pri iskazu koji je 31. januara 2012. godine dao pred Tužilaštvom BiH. Objasnio je da je nakon višestranačkih izbora postao predsednik Izvršnog odbora opštine Bratunac, te da je bio i član Kriznog štaba. Seća se da je 10. maja 1992. godine sa Miroslavom Deronjićem, predsednikom Kriznog štaba, prolazio gradom i video špalir preko stotinu ljudi – Muslimana koji su stajali ispred nekih naoružanih ljudi. Ti naoružani ljudi su imali duge cevi, bili su raznoliko obučeni, došli su sa strane, pričalo se iz Hrvatske, sa ratišta. Zvali su ih „dobrovoljci“, „četnici“, „Beli orlovi“. Oni se nisu oslovljavali imenima, nego samo nadimcima kao što su Rambo, Crnogorac, Makedonac i sličnim. Svedok, kao i drugi predstavnici civilne vlasti, njima nisu mogli ništa, čak su od njih i zazirali. Štaviše, njih su se i civili Srbi plašili koliko i Muslimani. Siguran je da među naoružanima nije video ni jednog Srbina iz Bratunca. Svedok je sa Deronjićem otišao u policiju, kod komandira stanice Milutina Miloševića, i prijavili su mu slučaj. Milošević im je odgovorio, misleći na policiju, da „mi te stvari nećemo i ne smemo da radimo“. Svedok je napomenuo da je i pre ovog događaja u Bratuncu bilo situacija kada su pronalazeni mrtvi ljudi, da je bilo napuštenih kuća i pljački. U grupi Muslimana koju je video kraj igrališta bilo je i meštana sela Suha, ali i iz drugih mesta – prepoznao je među njima Džemu Hodžića koji nije bio iz Suhe. Kritičnog dana svedok nije išao u selo Suha, niti mu je poznato ko je vršio proterivanje ljudi iz tog sela. Optuženog poznaje, ali mu nije poznato da li je i kojim oružanim formacijama pripadao u toku rata.

Ispitivanje svedoka Živka Radića

Svedok optužbe Živko Radić ostao je u svemu pri iskazu koji je 1. februara 2021. godine dao pred Tužilaštvom BiH. Naveo je da je 10. maja 1992. godine bio civil i da je sedeo u kafiću iz kojeg je video deportaciju muškaraca Muslimana, njih oko 407 koji su bili građani Bratunca. Bilo mu je teško da to posmatra, pa je otišao u zgradu Opštine gde je zatekao Miroslava Deronjića, Rodoljuba Đukanovića i Mileta zvanog „Pop“, kojima je rekao da proterivanje ljudi

ne može da gleda, te da preduzmu nešto i to zaustave. Takođe im je rekao da je siguran da Srbija i predsednik Milošević nemaju saznanja o ovome, te da će, ukoliko se ovo ne zaustavi, sutradan otići za Beograd. U roku od pola sata došli su autobusi i kamioni i svi ti ljudi su prevezeni, kako je čuo, u Visoko. Pre nego što su proterani, ljudi su bili smešteni u fiskulturnoj sali OŠ „Vuk Karadžić”. U Bratuncu su tada boravili dobrovoljci iz Srbije i oni su vodili glavnu reč. Nije mu poznato ko je izvršio čišćenje sela Suhe, ali zna da je „bilo svašta“ prilikom tih čišćenja. Svedok je 26. maja 1992. godine primio odred vojne policije, ali je do tada sve već bilo očišćeno, i nije bilo nikog u prostorijama OŠ.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 8. novembar 2021. godine, u 9:30 časova.

Fond za humanitarno pravo